

Bezpłatny dodatek do „Drwęcy”.

Rok II.

Nowemiasto, dnia 10. maja 1928.

Nr. 17

Paszporty końskie.

W roku bieżącym wprowadzone zostaną w Polsce paszporty końskie zwane „dowodami tożsamości”. Ponieważ wszystkie konie będą przymusowo obdzielane paszportami — sprawa ta niewątpliwie zainteresuje szeroki ogół rolniczy.

Podstawę prawną wprowadzenia dowodów tożsamości koni, stanowi rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej, z dn. 8/IX-1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych itp. dla celów obrony Państwa (Dz. Ust. Nr. 98/1927) oraz rozporządzenie wykonawcze Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dn. 23/III-1928 r. (Dz. Ust. Nr. 44/1928), rozdział II, (ewidencja koni), motywy zaś tego postępowania są następujące:

Nowoczesne państwo, w którym koń odgrywa tak poważną rolę jako czynnik pracy, a nade wszystko obrony granic, musi mieć zupełnie pewne dane, dotyczące pogłowia końskiego. Nie może ono dzisiaj operować przypuszczeniami, gdyż w czasie wojny, należyte obsłużenie armii właściwymi końmi, może być czynnikiem decydującym; wiadomości więc muszą być zupełnie pewne i tego rodzaju, aby na ich podstawie, można było prowadzić odpowiednie zarządzenia, wytworzyć typy koni zdadne do potrzeby wojennej.

Obliczenia dotychczasowe, wiadomości tych nam nie dostarczają, ograniczając się do wykazów ilościowych i conajwyżej rozgraniczenia pogłowia końskiego według wieku.

Trzeba więc było wprowadzić dokument, któryby zawierał wszelkie daty o koniu, nie tylko ogólnego charakteru, ale również dane, dotyczące jego wartości hodowlanej, przydatności do służby w wojsku, oraz stanu zdrowia.

Trzeba przyznać, że dość złożone zadanie powyższe zostało rozwiązane pomyślnie i obecnie w „dowodzie tożsamości konia” — małej parostronnicowej książeczce, znajdziemy dane dotyczące danego

konia tak wyczerpujące, że będziemy mieli możliwość zdania sobie sprawy o przydatności tego konia do tej lub innej pracy, a więc wartości użytkowej pogłowia, nade wszystko wszakże będziemy wiedzieli, jaką ilością i jakimi końmi bojowymi możemy rozporządzać w razie potrzeby wojennej, a w czasie pokoju, ile koni mamy zdalnych do pracy na roli, w przemyśle, transporcie itd.

Poza tym celem głównym dowody tożsamości konia regulują i ułatwiają sprawę handlu końskiego, powstrzymają, tak rozpowszechnione dziś w kraju, kradzieże, stanowią wydatną pomoc przy zwalczaniu chorób zakaźnych, wreszcie wpływają powstrzymująco na nielegalny wywóz koni za granicę.

Paszporty końskie pozwalają również skasować różnego rodzaju zaświadczenia i dowody, wystawiane dotąd każdorazowo przez rozmaite urzędy, zespalając wszelkie daty dotyczące konia w małym parostronnicowym zeszytcie.

Przed pierwszą stroną dowodu wklejona jest czerwona karta, na której wydrukowano „ważniejsza obowiązki posiadacza dowodu tożsamości konia”. Są one następujące:

1. Przedstawić dowód do kontroli na każdorazowe wezwanie władz państwowych i gminnych.
2. W wypadku sprzedaży lub innego odstąpienia praw własności, należy dowód równocześnie oddać osobie, nabywającej konia.
3. Zgłaszać w urzędzie gminnym w terminie 14-dniowym fakt nabycia koni z równoczesnym przedstawieniem dowodu, dla wprowadzenia potrzebnych zmian.
4. Zgłaszać w terminie 14 dniowym padnięcia konia lub kradzież oraz wszelką zmianę stałego miejsca postoju konia lub adresu jego właściciela, z równoczesnym przedstawieniem dowodu w każdym wypadku.
5. Przedstawić dowód przy oględzinach weterynaryjnych, oraz przy licencji i premjowaniu ogierów, rejestracji i stanowieniu klaczy.

6. W razie sprzedaży lub wyprowadzenia konia zagranicę, przedstawić dowód urzędowi celnemu.

7. W razie zagubienia, kradzieży lub zniszczenia dowodu, zawiadomić w ciągu 3-ch dni właściwy urząd gminny.

8. Do przeglądu, poboru lub próbnego poboru oraz innych przez władze państwowe lub gminne zarządzonych spędów — przyprowadzić konia wraz z uździennicą postronkiem, oraz przedstawić dowód tożsamości konia.

Paszport koński rozpoczyna się od opisu konia, opis zaś zawiera następujące rubryki: a) pochodzenie, rasa albo typ, b) płeć, c) rok urodzenia, d) maść i odmiany, e) znaki szczególne, f) ewentualne zmiany.

Dalej zamieszczone jest określenie pierwszego właściciela (posiadacza) konia i dalsze notatki urzędów gminnych, odnoszące się do zmian w stanie posiadania konia, miejsce zamieszkania właściciela oraz zmian miejsc postoju konia.

Następnie idą wyniki oględzin sanitarnych.

W rybryce IV-ej zamieszczono odpis orzeczenia o uznaniu (licencji) dla ogiera, wydanego przez właściwy urząd wojewódzki.

Rubryka V pod tytułem „orzeczenie rejestracji”, zawiera odpis świadectwa zarejestrowania klaczy zarodkowej, oraz dane, dotyczące jej stanowienia i urodzeń przychówku itd.

Rubryka VI obejmuje notatki o pądnięciu konia, oraz stwierdzenie urzędu celnego o wywozie konia zagranicę.

Na tem się kończy część paszportu o charakterze ogólnym względnie hodowlanym.

Część, dotycząca służby wojskowej konia, drukowana na żółtym papierze, zawiera cztery rubryki, z których pierwsza stanowi „Pierwsze orzeczenie o zdatności konia do celów wojskowych”. W orzeczeniu tem znajdujemy: a) wzrost, b) zaliczenie do kategorii, c) ewentualne zwolnienie od służby wojskowej, według ustawy.

W następnej rubryce zamieszcza się „dalsze oceny, zdatność konia do służby wojskowej”.

Dalej idą notatki o przedstawieniu konia na próbnym poborach.

Specjalną, bardzo ważną rubrykę obejmuje Orzeczenie Komisji Remontowej lub Poborowej; brzmienie jego jest następujące:

„Koni wymieniony w niniejszym dowodzie
kupiony (pobrany) dnia mies.
roku przez Komisję Remontową (Poborową) Nr. w powiecie
DOK Nr. za cenę zł.

Zamyka paszport strona, poświęcona „przebiegowi służby wojskowej konia”.

Dowody tożsamości konia będą wydawali rejonowi inspektorowie koni, których uatawiono 60 na obszar całego Państwa, natomiast księgi ewidencyjne koni będą prowadziły gminy. Każdy właściciel lub posiadacz konia obowiązany jest posiadać dowód tożsamości konia; koń zaś powinien otrzymać dowód tożsamości przed ukończeniem pierwszego roku życia.

Dowody tożsamości konia, wydawane będą właścicielom koni podczas spędów.

Konie, wymienione w art. 8 p. I rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 8. X. 27 r., a więc ogiery i klacze innych ras fizjologicznie czystego pochodzenia, posiadające zaświadczenia, uznane przez Ministerstwo Rolnictwa, jak również konie hodowane, stanowiące własność Państwa zwolnione są od spędów. Dowody tożsamości wydawać im będą rejonowi inspektorowie koni, na podstawie dokumentów hodowla-

nych. Właściciele tych koni obowiązani są wszakże uzyskać dowody tożsamości dla swych koni przed ukończeniem pierwszego roku życia tychże; w przeciwnym razie, konie te będą podlegały obowiązkowemu doprowadzeniu do spędu. Zarządzenie to nie dotyczy pierwszego przeglądu, kiedy i starsze konie otrzymują dowody tożsamości, na zasadzie świadectwa pochodzenia, bez uciekania się do spędu).

Paszportowanie koni w Polsce wzorowane jest na doświadczeniach francuskich. — Francja bowiem jest krajem, który ewidencję koni doprowadził do szczytu doskonałości.

Wprowadzenie dowodów tożsamości koni w Polsce wymaga utworzenia zespołu znawców, których już powołano do życia w osobach rejonowych inspektorów koni, przystosowania do prowadzenia ewidencji urzędów gminnych oraz pewnych doświadczeń, jakie pociąga za sobą wszelka nowa działalność.

Przypuszczać należy, że zaprowadzenie paszportów koni na zachodzie i w centrum kraju nie napotka na większe trudności, natomiast na wschodzie, głównie ze względu na niższy poziom kultury ludności i znacznie większy analfabetyzm — w pierwszych paru latach da mniejsze wyniki.

W każdym razie będzie ono doskonałą szkołą przyuczania tej ludności do porządków europejskich i następnie odtworzy Państwu stan hodowli koni tej ważnej pod względem strategicznym części kraju.

Inż. Jan Grabowski.

Grad!

Grad!

Już czas ubezpieczać się od gradu. Zastępstwo Pom. Stow. Ubezpieczeń z Torunia i Tow. Ubezpieczeń „Vesty” znajduje się w biurach pow. Pom. Tow. Roln. w Nowemmieście i Lubawie.

Ubezpieczenie żywego inwentarza.

Do czego dąży każdy zapobiegliwy i rozsądny rolnik? Tylko do tego, aby mieć jaknajwięcej korzyści ze swego gospodarstwa rolnego, a jaknajmniej strat, szczególnie z powodu działania sił natury. Korzyści zapewnia mu jego wiedza praktyczna, jego pracowitość, jego umiejętność gospodarowania, przed stratami chroni się przez ubezpieczenie (asekurację) budynków od ognia, plonów od gradobicia, wylewu wody i t. p.

W gospodarstwie rolnem jednak bardzo wartościowym jest inwentarz żywy. Ile radości, zadowolenia i pożytku posiada gospodarz z pięknego, zdrowego i dobrze utrzymanego konia, takiej samej krowy, stadnika itp. Cieszy się z swego dobytku i nie żałuje sił i pieniędzy, aby swój inwentarz żywy pomnożyć i utrzymać na najlepszym poziomie.

Rolniku! Zastanów się chwilę i pomyśl, co by to było, ile przykrości i smutku zniósłbyś, gdyby ci padła piękna jałowica, czy mlekodajna krowka, czy też piękny i potrzebny w gospodarstwie koń? Ostatnie nieraz oszczędności wydałeś na ich kupno, a tu — takie nieszczęście — poderwało twoją gospodarke i zmuszony jesteś znów w pocie czoła pracować i oszczędzać, aby wyrównać poważną szczerbę w inwentarzu. Pomyśl teraz chwilę... Gdybyś tak od każdej sztuki inwentarza opłacał, niską jakąś stawkę

z warunkiem, że — gdy Cię spotka nieszczęście i padnie ci jakaś sztuka z inwentarza, to towarzystwo ubezpieczeniowe wypłaci ci tę sumę, na jakąś zaasekurował swój inwentarz — to nie miałbyś kłopotu z szukaniem kapitału na kupno owego konia, czy krowy.

Z powyższego widać, że przez ubezpieczenie inwentarza rolnik może zabezpieczyć się przed nieprzewidzianymi stratami, jak ubezpiecza się na wypadek strat w zbiorach, budyńkach itp.

W artykule niniejszym chciałbym wskazać drogi i sposoby do zorganizowania i przeprowadzenia wzajemnego ubezpieczenia inwentarza, gdyż ubezpieczenie, oparte na wzajemności, uważam za najlepszą i najodpowiedniejszą formę ubezpieczenia dla rolnika. Dlaczego? Odpowiedź jest krótka i jasna: Ubezpieczenie, oparte na wzajemności wyklucza zysk osobisty jednostki, czy grupy osób, a ma na celu jedynie pomoc i dobro zrzeszonych, posiadając zaś mały personel, pozwalają oszczędnie prowadzić administrację, a co za tym idzie pozwalają na pobieranie możliwie najmniejszych składek i dlatego są przystępne dla najszerszego ogółu rolników. Zagranicą ta forma ubezpieczeń inwentarza jest dla rolników najczęściej wybierana i bardzo szeroko stosowana, co świadczy o tem, że wzajemne ubezpieczenia rolnicy uważają dla siebie za najkorzystniejsze.

W jaki sposób więc można takie ubezpieczenie zorganizować? Potrzeba tylko w danej okolicy kilku rozsądnych, a świątliwych rolników, którzyby tą sprawą się zająć chcieli. Rolnicy ci winni zwołać do kółka rolniczego zebranie, przedstawić rzecz tę na zebraniu, względnie poprosić do tego odpowiedniego referenta, przedłożyć odpowiedni statut do uchwalenia, sporządzić z zebrania odpowiedni protokół, który podpisują członkowie założyciele i przysyłają do Ministerstwa Skarbu ze statutem.

Stowarzyszenia wzajemnych ubezpieczeń inwentarza mają charakter spółdzielni i pożądanem jest, aby obejmowały niewielki obszar, zazwyczaj jedną gminę. Bardzo jest wskazane, aby takie spółdzielnie ubezpieczeniowe powstały z inicjatywy kółek rolniczych, mleczarni spółdzielczych, czy też kółek hodowców inwentarza, gdyż spółdzielnie mogłyby korzystać z udogodnień, przyznanych jej przez kółko, jak lokalu, personelu itp.

Zrozumiałem jest, że takie stowarzyszenie wzajemnego ubezpieczenia inwentarza, działające na małym terenie, byłoby finansowo dość słabem i w przypadku klęski padnięcia inwentarza w większej ilości, stowarzyszenie, rozporządzające stosunkowo małym kapitałem, nie byłoby w stanie wypłacić odszkodowania wszystkim poszkodowanym. Ale i na to jest rada w tak zwanej reasekuracji, t. zn. stowarzyszenie ubezpiecza się w jakiejś centralnej instytucji ubezpieczeniowej, która obowiązana jest pokryć straty, przekraczające zdolność finansową stowarzyszenia. Przez reasekurację ubezpieczeni zyskują pewność, że otrzymają odszkodowanie w każdym wypadku, a stowarzyszenie ubezpieczeniowe zyska trwale podstawy finansowe.

Reasekuracja jest instytucją bardzo pożyteczną i z tego względu każdy statut „kółka wzajemnych ubezpieczeń inwentarza” winien zawierać postanowienie, nakazujące temu kółku reasekurowanie się w odpowiedniej centrali.

W końcu pragnę nadmienić, że istnieją już gotowe, opracowane wzory statutow takich kółek ubezpieczeniowych, ułatwiająca niezmiernie opracowanie statutu tym, którzy takie kółko pragną w swej okolicy zorganizować. Statut taki można nabyć za 25 groszy

w Administracji „Poradnika Ubezpieczeniowego” w Warszawie, Al. Jerolimskie 41.

Tych kilka słów napisałem dla zainteresowania rolników myślą piękną, pożyteczną i bardzo aktualną. Nie wyczerpałem całości przedmiotu, jednak każdy pragnący bliżej zaznajomić się z tą sprawą może uzyskać wszelkich informacji w Wydziale Ekonomicznym Izby Rolniczej.

Jan Głębowicz.

Rolniku! Czy jesteś już członkiem Kółka Rolniczego?

Z zebrań Kółek Rolniczych.

Kielciny. Zebranie Kółka Roln. odbyło się w niedzielę, dnia 22 kwietnia o godz. 4 popoł. Zagaił ks. Prezes i wygłosił dłuższy wykład o różnych bolączkach w rolnictwie i o apteczce rolniczej. Następnie p. T. Ostrowski odczytał artykuł o „kółce u koni” z „Kłosów”, którego zebrani z wielkim zainteresowaniem wysłuchali, poczem nastąpiła dyskusja, przedewszystkiem przy odczytaniu okólnika nr. 13 z dnia 15 kwietnia, dotyczącego drzewa dla rolnictwa. Zebranych było 27 członków i 1 gość.

Sekretarz.

Byszwałd. Miesięczne zebranie Kółka Roln. odbyło się dnia 22. 4. o godz. 16 w Byszwałdzie, z następującym porządkiem obrad: 1. Zagajenie. 2. Stwierdzenie obecności członków. 3. Odczytanie i przyjęcie protokołu z ostatniego zebrania. 4. Odczytanie komunikatów i okólników PTR. i Pom. Izby Roln. 5. Wolne głosy.

Zebranie zagaił prezes p. W. Majewski pochwaleniem Pana Boga. Sekretarz stwierdził obecność 22 członków. Prezes Majewski odczytał komunikaty i rezolucje, uchwalone na Walnem Zgromadzeniu P. T. R. Następnie odczytał z „Kłosów” komunikat, w sprawie opustów od składek ubezpieczeniowych w Pom. Tow. Ubezpieczeń od ognia i gradobicia oraz we „Vesta”. W wolnych głosach omawiano sprawy otrąb i drzewa opałowego i budowlanego oraz komunikat o cenach niższych na drzewo budowlane, z czego się wywiązała obszerna dyskusja. Następnie przystąpiono do zbierania składek członkowskich na rok 1928. Na tem zebranie zamknięto. Następne zebranie odbędzie się dnia 20 maja o godz. 4-ej po połud.

Sekretarz.

Radomno. Zebranie Kółka Roln. w Radomnie odbyło się w dniu 31 III rb. w lokalu p. Dąbrowskiego, o godz. 7 wieczorem z następującym porządkiem obrad: 1. Zagajenie. 2. Odczytanie i przyjęcie protokołu z poprzedniego zebrania i stwierdzenie obecności członków. 3. Sprawa sztandaru dla Kółka. 4. Wykład. 5. Wolne wnioski.

1. Zebranie zagaił, pochwaleniem Pana Boga, prezes p. Tomorowicz.

2. Protokół z poprzedniego zebrania odczytał sekr. p. Elminowski, który przyjęto bez poprawek. Stwierdzono obecność 23 członków i 1 gościa (członek zarządu głównego PTR. p. Kociurski). W dniu dzisiejszym Kółko liczy 33 członków. Przewodniczył zebraniu prezes p. Tomorowicz. Protokół prowadził sekretarz p. Elminowski.

3. P. Prezes poinformował członków, że zamówił dla Kółka sztandar, który w dniu 1 maja zostanie odebrany z firmy, co obecni z zadowoleniem do wiadomości przyjęli.

4. Następnie zabrał głos przybyły na zebranie członek zarządu głównego PTR. p. Kociurski i mówił obszernie o obowiązkach i korzyściach, wynikających dla kółkowiczów z przynależności do Kółka. Bardzo obszernie omawiał różne zagadnienia, które leżą w planie działalności Kółek Rolniczych, jak: oświata rolnicza, biblioteki, abonowanie czasopism fachowych, jak „Kłosy”, prelekcje, kursy itp., dalej: jak hodowla bydła, trzody chlewnej, buchai rozplodowych, kur itp.

Z działalności handlowo-przemysłowej, jak zakup sztucznych nawozów, poletka doświadczalne, odmiana zbóż i okopowych, kredyty, kasy Stefczyka itp. Wszystkie te sprawy omawiał prelegent bardzo obszernie, ujmując je zrozumiadla wszystkich i przykładami uzupełniając.

Wreszcie poruszył prelegent sprawę obowiązków członków względem Kółka, które polegają na tem, że każdy członek powinien nietylko figurować na liście członków i opłacać swe składki, lecz obowiązkiem każdego jest, w miarę swych sił, przyczyniać się do rozwoju nietylko Kółka, lecz całej organizacji rolniczej.

Pod koniec nawołuje mówca do liczniejszego uczęszczania na zebrania Kółka i nakłaniania innych do wstępowania na członków do Kółka Rolniczego.

5. W wolnych wnioskach poruszono sprawę poszkodowanych pożarem w Radomnie, przyczem p. Prezes nawoływał do wsparcia poszkodowanych w miarę możliwości.

Na zebraniu powzięto uchwałę, że przyszłe zebranie Kółka odbędzie się w niedzielę 29. IV. rb. o godz. 4 po poł. po niesporach.

Na tem p. Prezes solwował zebranie. Sekretarz.

Lubawa. Zebranie miesięczne Kółka Roln. odbyło się dnia 6 maja rb., które zagał prezes p. Tułodziecki przy udziale 30 członków. Po odczytaniu protokołu z ostatniego zebrania przez sekretarza, prezes odczytał broszurkę o „Konstytucji Trzeciego Maja“. Poczem p. dyr. Panaszy wygłosił referat na temat: „Sadzenie kartofli“ i o pasieniu krów w lecie. W dyskusji zabierali głos pp. Zawadzki i Zieliński. P. Zieliński proponował przeprowadzenie kredytów czy to na sztuczne nawozy, czy na pasze treściwe, które ściągnięto by przez spółdzielnię „Rolnik“, na co się członkowie zgodzili.

Następnie po omówieniu sprawy Wystawy Rolniczo-Przemysłowej, odbyć się mającej 14 i 15 lipca rb. w naszym powiecie i po zasięgnięciu informacji co do sprowadzenia węgla przez „Rolnik“, zebranie zamknięto.

Sekretarz.

Mroczo. Miesięczne zebranie Kółka Roln. odbyło się dnia 6 maja rb., które zagał prezes p. Przeczewski w obecności 40 członków i 2 gości. Następnie po odczytaniu protokołu z poprzedniego zebrania, który przyjął, wygłosił referat sekretarz pow. PTR. p. Kołodziejski na temat: „Wystawa Rolniczo-Przemysłowa“, a dalej zalecał w obecnym czasie urządzić wycieczki na wzorowe gospodarstwa i zabawę letnią; radził nie zaniedbać ubezpieczenia się od gradu, a na końcu propagował założenie Kasy Stefczyka.

Następnie po krótkiej dyskusji p. Prezes poruszył sprawę sztandaru i przedstawił nam przybyłego z Poznania przedstawiciela jednej z firm poznańskich, który po przedstawieniu różnych prób i wzorów otrzymał zamówienie na sztandar, zobowiązując się takowy dostawić do dnia 15 czerwca rb. za cenę około 800 zł.

Dalej postanowiono zakupić gwoździe pamiątkowe na uroczystości poświęcenia sztandaru w Kurzętniku i w Nowemnieście.

Przy końcu po ściągnięciu składek członkowskich i przyjęciu jednego nowego członka p. Kasprzyckiego Zym., nauczyciela z Trzcina, p. Prezes zebranie solwował.

Sekretarz.

Rumian. Zebranie miesięczne Kółka Roln. odbyło się dnia 18 marca rb. w Jegli. Zebranie zagał Prezes w obecności 30 członków i 5 gości. Następnie odczytał p. Zdrojewski protokół z ostatniego zebrania, poczem p. Ostrowski wygłosił referat na temat: „O sadzeniu brukwi“. Projekt utworzenia w Jegli nowego Kółka Roln. został jednogłośnie odrzucony. Po uskutecznieniu zamówieniu nawozów sztucznych, p. Prezes zebranie zamknął.

Następne zebranie nadzwyczajne Kółka Roln. odbyło się dnia 1 IV. rb. w Jegli, przy udziale 32 członków i 10 gości. Zebranie zagał prezes p. Ruciński. Referat na temat: „Uprawa wiosenna i o hodowli“ wygłosił p. Klęk, nauczyciel Szkoły roln. W wolnych wnioskach omawiano sprawę wygórowanych cen na drzewo użytkowe i protestowano przeciw takowym.

Na tem zebranie zamknięto.

Dalsze zebranie Kółka Roln. odbyło się dnia 3 maja w Rumianie, przy udziale 50 członków. Zebranie zagał prezes p. Ruciński, protokół prowadził sekretarz p. Kwiatkowski, który wygłosił zarazem wykład: „Konstytucja 3-go Maja“. Następnie po omówieniu sprawy wystawienia eksponatów na Wystawie Rolniczej, która się odbędzie w dniach 14 i 15 lipca rb., zebranie zamknięto pochwaleniem Pana Boga,

Na przyszłe zebranie, które się odbędzie w 2-gą niedzielę po pierwszym, tj. 13 maja, postanowiono zaprosić prelegenta.

Sekretarz.

Kazanice. Miesięczne zebranie Kółka Roln. odbyło się dnia 1 kwietnia rb. o godz. 16, które zagał prezes ks. proboszcz Majka w obecności 21 członków.

Porządek obrad był następujący: 1. Zagajenie. 2. Odczytanie protokołu. 3. Komunikaty. 4. Referat „Założenie gnojowni“. Odczyt na temat: „Znaczenie i potrzeba oszczędności“ wygłosił p. Prusakowski. Na zebraniu powzięto uchwałę urządzenia lekcji szczeplenia drzewek.

Następne zebranie Kółka odbyło się 15 kwietnia rb. które z powodu nieobecności prezesa zagał sekretarz p. Prusakowski i przy udziale 47 członków i 10 gości. Wykład na temat: „Szczepienie drzewek“ wygłosił ks. wikary Szwanke. Poczem udano się do ogrodu członka Zuralskiego, gdzie referent praktycznie pokazał jak się drzewka szczepli.

Na tem zebranie zamknięto.

Sekretarz.

Kółko Rolnicze w Kurzętniku

obchodził w dniu 20-go maja rb.

uroczystość poświęcenia sztandaru

na którą wszystkie Kółka Rolnicze najuprzejmiej zaprasza.

Program:

Przed południem:

O godzinie 10 zbiórka w szkole powszechnej i wymarsz do kościoła, gdzie po mszy św. nastąpi poświęcenie sztandaru. Po nabożeństwie wymarsz na rynek, gdzie nastąpi przemówienie i wbijanie gwoździ.

Następnie wspólny obiad.

Po południu:

O godzinie 3-ciej wymarsz do ciemnika, gdzie odbędzie się zabawa ludowa z różnymi niespodziankami. O godz. 9-tej powrót do kościoła na majowe nabożeństwo. W końcu zabawa taneczna na sali p. Czarneckiego i p. Rutkowskiego.

ZARZĄD.

Zebrania Kółek Rolniczych

odbęda się dnia 13 maja 1928 r.:

Lipinki, po nabożeństwie.

Rumian, o godz 4-tej po poł.

Pratnica, po nabożeństwie.

Tuszewo, o godz. 3-ciej po poł.

Złotowo, „ „ 4-tej „ „

Nowydwór, o „ „ 5-tej „ „ sprawy b. ważne.

Kurzętnik. Zebranie Kółka odbędzie się w szkole powszechnej zaraz po nabożeństwie. Na porządku obrad ważne sprawy, przeto prosi się o liczne przybycie.

Jeszcze kilka kalendarzy rolniczych są do oddania

po cenie niższej zł 1,50.